

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 5300/15
дана 21.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, мр Николе Китаровића и Мирјане Вулић, чланова већа, са судским саветником Биљаном Стојановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби М. Т. из М. вл. СЗТПР “Б.” из М., Ч., кога заступа пуномоћник адвокат Горан Д. Јелушић из Чачка, ул. Рајићева бр. 7, против туженог Министарства финансија Републике Србије-Пореске управе-Сектор за пореско-правне послове и координацију-Регионално одељење за другостепени поступак Крагујевац, ради поништаја решења број 400-47-04-00901/2014-I4001 од 12.01.2015. године, у предмету пореском, у нејавној седници већа, одржаној дана 21.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије-Пореске управе-Сектор за пореско-правне послове и координацију-Регионално одељење за другостепени поступак Крагујевац број 400-47-04-00901/2014-I4001 од 12.01.2015. године и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Министарство финансија Републике Србије-Пореска управа-Сектор за пореско-правне послове и координацију-Регионално одељење за другостепени поступак Крагујевац да тужиљи М. Т. из М. вл. СЗТПР “Б.” из М., Ч., накнади трошкове управног спора у износу од 31.370,00 динара у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена на решење пореског инспектора Министарства финансија – Пореске управе-Филијала Чачак број 47-00457/2014-0034-013, број предмета 858564970 од 14.10.2014.године, којим је ставом I диспозитива, пореском обвезнику М. Т. вл СЗТПР

“Б.” из М., Ч. изречена мера привремене забране обављања делатности у њеном малопродајном објекту, који се налази у М., у трајању од 7 дана; ставом II диспозитива, мера привремене забране обављања делатности из става 1. извршиће се у периоду од 15.10.2014.године закључно са 21.10.2014.године и ставом III диспозитива, жалба не задржава извршење решења.

У тужби, поднетој овом суду дана 01.04.2015.године, уређеној поднеском од 11.05.2015.године, тужила је оспорила законитост решења туженог, као и првостепеног органа и навела да су иста у супротности са Законом о пореском поступку и пореској администрацији и са Законом о општем управном поступку, с обзиром да је теренска контрола код пореског обвезника извршена дана 12.09.2014.године на основу ванредног плана контроле Министарства финансија и привреде Републике Србије број 021-02-133/2013-01 од 15.05.2013.године, без уручења налога за контролу и када није постојало ово Министарство, већ је Законом о министарствима („Службени гласник РС“, број 44/2014), који је ступио на снагу 26.04.2014.године, образовано Министарство финансија, због чега сматра да је незаконито поступајући инспектор спровео теренску контролу, те су незаконита и сва његова донета пореска управна акта. Даље, наводи да ванредни план контроле Министарства финансија и привреде Републике Србије број 021-02-133/2013-01 од 15.05.2013.године није презентован тужили, нити се у образложењу ожалбеног и оспорено решења наводе чињенице и разлози због којих је тужила контролисана по ванредном плану контроле из 2013.године, а не у редовном поступку, односно зашто се ванредни план контроле из 2013.године односи и на њу. Истиче да је поступајући инспектор дана 22.09.2014.године донео “додатак записника о теренској контроли”, на који тужили није оставио могућност изјављивања приговора, погрешно се позивајући на члан 128. став 7. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, и не остављајући могућност тужили да изјави приговор, иако додатак записника теренске контроле није предвиђен Законом о пореском поступку и пореској администрацији, а одредба члана 128. став 7. истог закона се односи на допунски записник, који се искључиво саставља од стране поступајућег пореског инспектора у случају да порески обвезник изјави примедбе на записник. Како порески обвезник није изјавио примедбе на записник, то је очито да је Пореска управа морала да остави могућност контролисаном пореском обвезнику-тужили да изјави примедбе на додатак записника сагласно члану 128. став 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Сматра да је на овај начин дошло до битне повреде Закона о пореском поступку и пореској администрацији на штету тужиле, њеног права на коришћење правних средстава како је прописано чланом 24. став 1. тачка 13. овог закона, а посебно имајући у виду да је “додатком записника” промењен број налога за теренску контролу, број записника, број контроле и адресе на коју треба упутити примедбе на записник. Стога предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и обавезе тужени орган да тужиоцу накнади трошкове спора на име судске таксе на тужбу и пресуду по одлуци суда и за састав тужбе у износу од 36.000,00 динара.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у смислу члана 33. став 2 и 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, Број 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Ожалбеним решењем од 15.10.2014.године пореском обвезнику, овде тужили, изречена је мера привремене забране обављања делатности у њеном малопродајном објекту који се налази у М. у трајању од 7 дана, која мера ће се извршити у периоду од 15.10.2014.године, закључно са 21.10.2014.године, са образложењем да су порески инспектори по ванредном плану контроле Министарства финансија Републике Србије број 021-02-133/2013-01 од 15.05.2013.године извршили контролу исправности рада и обавили технички преглед фискалне касе за период од 01.01.2014.године до 12.09.2014.године, контролу преноса података из фискалних каса путем ГПРС и евидентирања промета преко фискалне касе за исти период од 01.01.2014. до 12.09.2014.године, о чему је сачињен записник о теренској контроли број 47-00453/2014-0034-001 од 17.09.2014.године и додатак записнику о контроли од 22.09.2014.године, те да порески обвезник није поднео писмене примедбе на стање утврђено контролом и констатовано записником о контроли и додатком записника о контроли. Како је у поступку утврђено да контролисани порески обвезник не евидентира сваки појединачно остварени промет преко фискалне касе, иако обавља делатност која спада у делатност из члана 3. Закона о фискалним касама („Службени гласник РС“, број 135/04...93/2012), чиме је поступио супротно одредбама члана 18. став 1. Закона о фискалним касама, то је орган нашао да су се стекли услови за примену члана 131. тачка 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, број 135/04, 93/12, ...68/14) па је одлучио као у диспозитиву решења.

Према образложењу оспореног решења од 12.01.2015.године, тужени орган је решавајући по жалби тужиле изјављеној против првостепеног решења од 14.10.2014.године, нашао да је жалба неоснована, јер је првостепени орган у правилно спроведеном поступку теренске контроле, потпуно и правилно утврдио чињенично стање, на које је правилно применио материјално право, те је донео правилну и на закону засновану одлуку, за коју је дао јасне и образложене разлоге које као правилне и прихвата тужени сходно члану 235. став 2. Закона о општем управном поступку.

По оцени Управног суда, решења туженог и првостепеног органа су незаконита. Ово стога што су разлози дати у образложењима ожалбеног и оспореног решења у супротности са стањем у списима и с обзиром на пропис на који се органи позивају не упућују на одлуке у диспозитиву, чиме су органи учинили повреду члана 199. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10). Наиме, у списима се налази записник пореског инспектора о извршеној теренској контроли код тужиле под бројем 47-00543/2014-0034-001, број предмета 858564937, са нејасним датумом (17.09.25014), а у коме се наводи да је теренска контрола извршена на основу налога за контролу 47-00543/2014-

0034-000 од 12.09.2014.године и на основу ванредног плана контроле Министарства финансија Републике Србије број 021-02-133/2013-01 од 15.05.2013.године, сходно члану 124. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, без уручења налога за теренску контролу, која је започета дана 12.06.2014.године, са констатованим налазом контроле евидентирања промета преко фискалне касе, контроле преноса података из фискалне касе путем ГПРС и контроле исправности рада и обављеним техничким прегледом фискалне касе. На крају записника, у предзадњем пасусу, констатовано је да на чињенично стање утврђено контролом и констатовано овим записником, порески обвезник може поднети примедбе у року од 8 дана од дана пријема записника, Министарству финансија-Пореској управи-Филијали Чачак на адресу Жупана Страчимира број 2, а који записник је према повратници у списима, достављен тужиљи дана 19.09.2014.године. Даље, према стању у списима, тужилца није поднела примедбе на наведени записник, а првостепени орган је сачинио додатак записника о теренској контроли под бројем 47-00453/2014-0034-001/1, број предмета 858564937, од 22.09.2014.године, у коме је навео да је контрола вршена дана 12.09.2014.године и да је о извршеној контроли сачињен записник број 47-00453/2014-0034-001, број предмета 858564937 од 19.09.2014.године, који је обвезнику послат поштом (који записник се не налази у списима). Затим, у овом додатку записника о теренској контроли 22.09.2014.године су извршене исправке грешака у погледу броја записника, броја налога за контролу од 12.09.2014.године (који се не налази у списима, нити ванредни план контроле од 15.05.2013.године), датума када је контрола вршена и адресе Министарства финансија-Пореске управе-Филијале Чачак, а у предзадњем пасусу је наведено да на чињенично стање констатовано овим додатком допунског записника, порески обвезник не може изјавити приговор на основу члана 128. став 7. Закона о пореском поступку и пореском администрацији. Наведени додатак записника о теренској контроли је достављен тужиљи дана 29.09.2014.године.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду да чланом 128. став 7. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, број 80/2002, ... 108/2013), на који се позвао порески инспектор у додатку записника о теренској контроли (иако је измена овог члана објављена у “Службеном гласнику РС”, број 68/2014 од 03.07.2014.године, ступила на снагу наредног дана од дана објављивања), било прописано да се на допунски записник из става 6. овог члана не може се изјавити приговор, а ставом 6. је прописано састављање допунског записника по примедбама пореског обвезника на записник о теренској контроли, којих примедби није било у конкретном случају, Управни суд налази да је орган погрешно применио наведену одредбу Закона о пореском поступку и пореској администрацији, што је тужилца навела у жалби, као и да Законом о пореском поступку и пореској администрацији није прописано састављање додатка записника о контроли, али тужени орган није ценио ове жалбене наводе. На овај начин тужени орган је учинио и повреду правила поступка из члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, по којој је био дужан да у образложењу свог решења да разлоге због чега наведени жалбени навод тужилце сматра основаним или неоснованим, а што образложење оспореног решења не садржи.

У поновном поступку надлежни орган је дужан да отклони учињене повреде правила поступка и да донесе ново на закону засновано решење, при чему је

везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Са изложеног, Управни суд је, налазећи да је закон повређен на штету тужиље, на основу члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива.

Одлуку о трошковима управног спора суд је донео на основу чл. 66. и 67. и чл. 153. и 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14) који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је тужилји, која је успела у спору, досудио трошкове спора у укупном износу од 31.370,00 динара, и то на име: састава тужбе у износу од 30.000,00 динара по тар. бр. 43. став 1. тачка 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 121/12), судске таксе на тужбу у износу од 390,00 динара и на пресуду у износу од 980,00 динара, по ТТ, као у ставу II диспозитива пресуде. Суд није одлучивао о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора за разлику до опредељених 36.000,00 динара на име састава тужбе, јер тражени износ није у складу са напред наведеном тарифом.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 21.12.2016. године, I-3 У 5300/15

Записничар
Биљана Стојановић,с.р.

Председник већа-судија
Љиљана Петровић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић